

Овчари и гора

(Народенъ мотивъ)

Подухна вѣтъръ, повѣя,
Навсжде есень превари,
Завехна гора закрѣя —
Слана я люто попари.

Гората вехне, ридае,
Съблича лѣтни премѣни,
Елхата само нехае,
Намѣта дрехи зелени.

Навсжде цвѣте повена,
Замлѣкватъ пѣсни, кавали...
Дегиди есень студена,
Дегиди мъгли и хали!...

Овчари гора минаватъ
Съсъ стада вакли отбрани
И се съ гората прощаватъ
Съсъ думи сладки, избрани:

„Остай си, сбогомъ, прощавай,
Халалъ ни струвай тревата,
Остай си, сбогомъ, прощавай,
Халалъ ни струвай водата!“...

Гората тжжно продума:
„Овчари млади и стари,
Повехна билка и шума —
Слана ги люто попари“.

„Халалъ ви струвамъ водата —
Водата сладка, студена,
Халалъ ви струвамъ тревата —
Тревата крѣпка зелена“.